

ΔΕΥΤΕΡΟ ΤΜΗΜΑ
(πρώην IV ΤΜΗΜΑ)

Συνεδρίασε δημόσια, στο ακροατήριο του Καταστήματός του, στις 12 Μαΐου 2020, με την ακόλουθη σύνθεση: Μαρία Βλαχάκη, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Τμήματος, Γεώργιος Βοΐλης και Δέσποινα Καββαδία-Κωνσταντάρα, Σύμβουλοι, Ιωάννα Ρούλια και Χρυσούλα Μιχαλάκη, Πάρεδροι, που μετέχουν με συμβουλευτική ψήφο.

Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας: Παραστάθηκε ο Αντεπίτροπος της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο Ιωάννης Κάρκαλης, που αναπληρώνει νόμιμα τη Γενική Επίτροπο της Επικρατείας, η οποία κωλύεται.

Γραμματέας: Ολυμπία Κωνσταντακοπούλου, Γραμματέας του IV Τμήματος.

Για να δικάσει την από ... 2019 έφεση (Α.Β.Δ. .../2019, κατατεθείσα στις ...2019 στη ... Υπηρεσία Επιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου στο Νομό ...), της ..., η οποία παραστάθηκε με δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου της ... (Α.Μ./Δ.Σ.Π ...).

Κατά του Ελληνικού Δημοσίου, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος ομοίως παραστάθηκε με δήλωση του Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Κωνσταντίνου Παπαγεωργίου και

Κατά του ν.π.δ.δ. με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΥΓΕΙΑΣ» (δ.τ. Ε.Ο.Π.Υ.Υ.), που εδρεύει στο Δήμο Αμαρουσίου Αττικής (οδός Απ. Παύλου αρ. 12), όπως νόμιμα εκπροσωπείται από το Διοικητή του, ο οποίος παραστάθηκε με δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου του ... (Α.Μ./Δ.Σ.Α. ...).

Απόφαση 0187/2022

Με την έφεση αυτή ζητείται η ακύρωση 1) του εκκαθαριστικού σημειώματος μισθοδοσίας μηνός Ιουλίου 2019, β) του εκκαθαριστικού σημειώματος μισθοδοσίας μηνός Αυγούστου 2019 της εκκαλούσας, γ) του .../4.6.2019 εγγράφου του Γενικού Διευθυντή Οργάνωσης και Σχεδιασμού Αγοράς Υπηρεσιών Υγείας του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. και δ) κάθε άλλης συναφούς πράξης ή παράλειψης της διοίκησης.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε το Δικαστήριο άκουσε:

Τον Αντεπίτροπο της Επικρατείας, ο οποίος ανέπτυξε την από 12.5.2020 έγγραφη γνώμη του και πρότεινε την παραδοχή της έφεσης.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση, το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη.

Άκουσε την εισήγηση της Παρέδρου Χρυσούλας Μιχαλάκη. Και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά το νόμο και

Αποφάσισε τα ακόλουθα:

1. Με το κρινόμενο τιτλοφορούμενο ως «έφεση» δικόγραφο, όπως οι λόγοι αυτού αναπτύσσονται με το από 5.5.2020 υπόμνημα, ζητείται η ακύρωση α) του .../4.6.2019 εγγράφου του Γενικού Διευθυντή Οργάνωσης και Σχεδιασμού Αγοράς Υπηρεσιών Υγείας του Ε.Ο.Π.Υ.Υ., με το οποίο καλείται η Διεύθυνση Οικονομικών (Τμήμα Μισθοδοσίας) του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. να προβεί στις αναγκαίες ενέργειες για την επιστροφή, εκ μέρους της «εκκαλούσας», μόνιμης υπαλλήλου του ως άνω ν.π.δ.δ., του ποσού που αντιστοιχεί στο επίδομα θέσης ευθύνης Προϊσταμένης Τμήματος χρονικού διαστήματος από 7.5.2014 έως 11.12.2018, β) του εκκαθαριστικού σημειώματος μισθοδοσίας μηνός Ιουλίου 2019, κατά το μέρος που αφορά στη μηνιαία παρακράτηση ποσού 153,65 ευρώ

Απόφαση 0187/2022

και γ) του εκκαθαριστικού σημειώματος μισθοδοσίας μηνός Αυγούστου 2019, κατά το μέρος που αφορά στην τμηματική παρακράτηση από τις αποδοχές της «εκκαλούσας» ποσού 12.424,08 ευρώ, όπως αυτό υπολογίστηκε κατόπιν αντιλογισμού και το οποίο αντιστοιχεί στο επίδομα θέσης ευθύνης Προϊσταμένης Τμήματος, που φέρεται ότι καταβλήθηκε στην «εκκαλούσα» αχρεωστήτως κατά το προαναφερόμενο χρονικό διάστημα.

2.1. Στο άρθρο 94 παρ. 1 του Συντάγματος ορίζεται: «1. Στο Συμβούλιο της Επικρατείας και τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια υπάγονται οι διοικητικές διαφορές, όπως νόμος ορίζει, με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων του Ελεγκτικού Συνεδρίου. 2. (...)» και στο άρθρο 98 παρ. 1: «Στην αρμοδιότητα του Ελεγκτικού Συνεδρίου ανήκουν ιδίως: α. Ο έλεγχος των δαπανών του Κράτους, καθώς και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων, που υπάγονται με ειδική διάταξη νόμου στο καθεστώς αυτό. β. (...) γ. Ο έλεγχος των λογαριασμών των δημοσίων υπολόγων και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων, που υπάγονται στον προβλεπόμενο από το εδάφιο α' έλεγχος. δ. (...) στ. Η εκδίκαση διαφορών σχετικά (...) με τον έλεγχο των λογαριασμών του εδαφίου γ'. (...)».

2.2. Περαιτέρω, στο άρθρο 1 του ν. 1406/1983 (Α' 182), όπως η περίπτωση Θ' της παρ. 2 αυτού αντικαταστάθηκε με το άρθρο 29 παρ. 3 του ν. 2721/1999 (Α' 112), ορίζεται ότι: «1. Υπάγονται στη δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων όλες οι διοικητικές διαφορές ουσίας που δεν έχουν μέχρι σήμερα υπαχθεί σε αυτή. 2. Στις διαφορές αυτές περιλαμβάνονται ιδίως αυτές που αναφέρονται κατά την εφαρμογή της νομοθεσίας που αφορά: α) (...) θ)

Απόφαση 0187/2022

Τις κάθε είδους αποδοχές (δεδουλευμένες ή μη) του προσωπικού γενικώς του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, οι οποίες ρυθμίζονται από διατάξεις κανονιστικού περιεχομένου (...)).».

Ο Κώδικας Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, κυρωθείς με το άρθρο πρώτο του ν. 4129/2013 (Α' 52), ορίζει στο άρθρο 1 υπό τον τίτλο «Αρμοδιότητες του Ελεγκτικού Συνεδρίου» ότι: «1. Το Ελεγκτικό Συνέδριο: (...) ιστ) Δικάζει τις αμφισβητήσεις που ανακύπτουν από τον έλεγχο των λογαριασμών των υπολόγων (...) ιη) Δικάζει τις εφέσεις που υπάγονται με βάση τις κείμενες διατάξεις στην αρμοδιότητα του κατά καταλογιστικών αποφάσεων, οι οποίες εκδίδονται από τους Υπουργούς ή άλλα αρμόδια προς τούτο συλλογικά ή μη όργανα της διοίκησης και αφορούν τη διαχείριση υλικού ή χρημάτων του Δημοσίου ή των Ν.Π.Δ.Δ. γενικά» και στο άρθρο 80, που φέρει τον τίτλο «Έφεση κατά πράξεων ή αποφάσεων καταλογισμού», ότι: «1. Κατά καταλογιστικών πράξεων των υπουργών, μονοπρόσωπων ή συλλογικών διοικητικών οργάνων, διοικητικών αρχών, οικονομικών επιθεωρητών ή άλλου φορέα επί διαχείρισης υλικού, αξιών ή χρηματικού του Δημοσίου, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, λοιπών φορέων της Γενικής Κυβέρνησης, καθώς και νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου που χρηματοδοτούνται από εθνικούς ή ενωσιακούς πόρους, επιτρέπεται να ασκηθεί έφεση από όποιον έχει έννομο συμφέρον μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών, η οποία αρχίζει από την επίδοση ή την καθ' οποιονδήποτε τρόπο

Απόφαση 0187/2022

περιέλευση ή την αποδεδειγμένα πλήρη γνώση της προσβαλλόμενης πράξης (...)).

Εξ άλλου, ο νέος μισθολογικός νόμος, ν. 4354/2015, «Διαχείριση των μη εξυπηρετούμενων δανείων, μισθολογικές ρυθμίσεις και άλλες επείγουσες διατάξεις εφαρμογής της συμφωνίας δημοσιονομικών στόχων και διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων» (Α' 176), ορίζει στο άρθρο 24, που φέρει τον τίτλο «Επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντων», ότι: «1. Οφειλές υπαλλήλων ή λειτουργών των φορέων που υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος, από αχρεωστήτως καταβληθείσες αποδοχές ή αποζημιώσεις εν γένει, δύναται να επιστρέφονται εφάπαξ χωρίς προσαυξήσεις (...) 2. Η επιστροφή του καθαρού ποσού συν την αναλογία του φόρου, που έλαβε ο υπάλληλος, δύναται να γίνεται και με παρακράτηση του ενός δέκατου (1/10) των καθαρών μηνιαίων αποδοχών του (...) 3. Σε περίπτωση άρνησης επιστροφής των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών της παραγράφου 1, καταλογίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του δημόσιου λογιστικού. 4. Τυχόν έφεση κατά των σχετικών πράξεων καταλογισμού ασκείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 80 του ν. 4129/2013 (Α' 52). Στις περιπτώσεις υπαλλήλων, που δεν υπάγονται στις ανωτέρω διατάξεις, η έφεση ασκείται ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων».

2.3. Από τις προεκτεθείσες διατάξεις συνάγονται, πλην άλλων, τα ακόλουθα: Σύμφωνα με την προπαρατεθείσα διάταξη της παραγράφου 1 περίπτωση στ' του άρθρου 98 του Συντάγματος, το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει ευθέως εκ του Συντάγματος δικαιοδοσία προς εκδίκαση των διαφορών που πηγάζουν από τον έλεγχο των λογαριασμών των δημοσίων υπολόγων καθώς και

Απόφαση 0187/2022

των υπολόγων των Ο.Τ.Α. και των Ν.Π.Δ.Δ. Οι πράξεις, όμως, παρακράτησης της παραγράφου 2 του άρθρου 24 του ν. 4354/2015, με τις οποίες αναζητείται από δημόσιο υπάλληλο ή λειτουργό η επιστροφή αχρεωστήτως ληφθεισών αποδοχών, δεν αποτελούν πράξεις ελέγχου λογαριασμών κατά την έννοια της προαναφερόμενης συνταγματικής διάταξης. Ειδικότερα, με τις προμνησθείσες διατάξεις του νέου μισθολογικού νόμου εισήχθη, κατά τρόπο πανομοιότυπο προς το προϊσχύον νομοθετικό καθεστώς [βλ. σχετ. 2081241/11652/0022/1997 Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών (Β' 1055), εκδοθείσα κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 28 του ν. 2470/1997 (Α' 40)], η δυνατότητα τμηματικής παρακράτησης από τις μηνιαίες αποδοχές των χωρίς νόμιμη αιτία καταβληθέντων ποσών ως μηχανισμός επιστροφής, η επιστροφή δε αυτή ορίζεται ότι διενεργείται, κατ' αρχήν, με παρακράτηση του ενός δέκατου (1/10) των καθαρών μηνιαίων αποδοχών. Η τμηματική, άλλωστε, παρακράτηση των ποσών αυτών από τις μηνιαίες αποδοχές των ληπτών, ως διοικητικό μέτρο επέμβασης στις μισθολογικής φύσης αξιώσεις των τελευταίων, ήτοι σε περιουσιακό τους στοιχείο που απορρέει από την υποχρέωση καταβολής αποδοχών υπό προϋποθέσεις, στο πλαίσιο της απασχόλησης των δημοσίων υπαλλήλων/λειτουργών, συνιστά ειδικότερη μορφή αναγκαστικού, μονομερούς συμψηφισμού των απαιτήσεων του Δημοσίου έναντι των αχρεωστήτως λαβόντων υπαλλήλων/λειτουργών και της απαίτησης των τελευταίων για την καταβολή των αποδοχών τους (πρβλ. ΣτΕ 3765/2013, 2164/2012). Συναρτάται, άλλωστε, με την ενεστώσα ή/και παρελθούσα μισθολογική κατάσταση του υπαλλήλου/λειτουργού (πρβλ. ΣτΕ 3471/2005). Κατά λογική αλληλουχία, οι

Απόφαση 0187/2022

σχετικές διαφορές συνιστούν, κατά την έννοια του άρθρου 1 παρ. 2 περ. θ' του ν. 1406/1983, διοικητικές διαφορές ουσίας που αναφέρονται κατά την εφαρμογή της νομοθεσίας κάθε είδους αποδοχών (δεδουλευμένων ή μη) του προσωπικού γενικώς του Δημοσίου. Συνεπώς, διαφορά από πράξη παρακράτησης αχρεωστήτως ληφθεισών αποδοχών υπάγεται στην κατ' άρθρο 94 παρ. 1 του Συντάγματος και 1 παρ. 2 περ. θ' του ν. 1406/1983 (Α' 183) δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων (πρβλ. ΣτΕ 196/2007, 2284/2002, 1414/2000).

2.4. Μειοψήφησε η Σύμβουλος Δέσποινα Καββαδία-Κωνσταντάρα, με την γνώμη της οποίας συντάχθηκε η Εισηγήτρια Πάρεδρος Χρυσούλα Μιχαλάκη. Κατά την γνώμη αυτή, η πράξη παρακράτησης αχρεωστήτως ληφθεισών αποδοχών εκδίδεται για την τακτοποίηση δημοσίου λογαριασμού, του οποίου η διαχείριση διαταράχθηκε και κατέστη ελλειμματική από εκταμίευση που συντελέσθηκε χωρίς νόμιμη αιτία. Ειδικότερα, σε περίπτωση αχρεώστητης καταβολής σε υπάλληλο αποδοχών από το δημόσιο ταμείο, επιτάσσεται εκ του νόμου η επιστροφή του εν λόγω ποσού για την αποκατάσταση της δημόσιας διαχείρισης. Το μέτρο δε αυτό, που επιβάλλεται είτε με την έκδοση καταλογιστικής πράξης κατά του καταστάντος αδικαιολογήτως πλουσιώτερου υπαλλήλου σε βάρος του δημόσιου ταμείου, είτε με την τμηματική παρακράτηση των εν λόγω ποσών από τις αποδοχές του, ως ειδικότερη μορφή αναγκαστικού μονομερούς συμψηφισμού των απαιτήσεων του Δημοσίου έναντι του αχρεωστήτως λαβόντος υπαλλήλου και της απαίτησης του τελευταίου για την καταβολή των αποδοχών του (πρβλ. ΕλΣυν 1230/2014, ΣτΕ

Απόφαση 0187/2022

3765/2013, 2164/2012), προϋποθέτει ελεγκτική διαδικασία επί των λογαριασμών του εκκαθαριστή αποδοχών, συγκεκριμένα δε σε τμήμα δημόσιας διαχείρισης που αφορά στο συγκεκριμένο υπάλληλο (βλ. άρθρο 33 ν. 2362/1995 - Α' 247, άρθρο 96 ν. 4270/2014 - Α' 143, και ως προς την ευθύνη του εκκαθαριστή βλ. ιδίως άρθρο 29 ν. 4354/2015, 96 ν. 4270/2014, 2041609/1011/0022/1997 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, Β' 486). Συνεπώς, υποκείμενη αιτία της παρακράτησης των ποσών αυτών αποτελεί η τακτοποίηση δημόσιου λογαριασμού (μισθοδοσία υπαλλήλου), που εντάσσεται στο ευρύτερο πλαίσιο του ελέγχου των λογαριασμών, εξ αυτού δε γεννάται δημοσιονομική διαφορά, κατ' άρθρο 98 παρ. 1 περ. στ' του ισχύοντος Συντάγματος, που υπάγεται στη δικαιοδοσία του παρόντος Δικαστηρίου (πρβλ. ΕλΣυν Ολομ. αποφ. 717/2010, 1104/2007, Ι Τμ. 1895/2018, V Τμ. 1796/2017, πρακτικά 12^{ης} Γεν.Συν./16.6.2010). Εξ άλλου, σε αρμονία και προς τα οριζόμενα στα άρθρα 1 και 80 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, ο κοινός νομοθέτης εκφράστηκε, με τις διατάξεις του άρθρου 24 του ν. 4354/2015, υπέρ της δικαιοδοσίας του Ελεγκτικού Συνεδρίου για τις διαφορές που αφορούν οφειλές υπαλλήλων από αχρεωστήτως καταβληθείσες αποδοχές. Μολονότι δε κατά το γράμμα του νόμου με έφεση προσβάλλονται ενώπιον του Δικαστηρίου οι εκδιδόμενες, λόγω άρνησης του υπαλλήλου για την τμηματική παρακράτηση της οφειλής, καταλογιστικές πράξεις, δεν συντρέχει ουσιώδης λόγος διαφοροποίησης. Και τούτο προεχόντως διότι τόσο η παρακράτηση, η οποία ενίοτε διενεργείται με επιφύλαξη του υπαλλήλου ως προς την ύπαρξη της οφειλής, όσο και η καταλογιστική πράξη, που συνιστά νόμιμο τίτλο (εν ευρεία

Απόφαση 0187/2022

εννοία), έχουν την ίδια υποκείμενη αιτία, και δη την τακτοποίηση, κατά τα προεκτεθέντα, δημόσιου λογαριασμού (μισθοδοσία υπαλλήλου). Εντάσσονται, περαιτέρω, στην ίδια διοικητική διαδικασία που εκκινεί με την διαπίστωση της απαίτησης του φορέα σε βάρος ορισμένου υπαλλήλου, μεταβάλλουν δε μονομερώς την υφιστάμενη νομική κατάσταση του υπαλλήλου, καθόσον παράγουν υποχρέωση αυτού για την επιστροφή του ποσού της οφειλής στο φορέα (ΕλΣυν 774/2016, 2689/2011, 3047/2010). Η γνώμη, όμως, αυτή δεν κράτησε.

3. Στην προκειμένη περίπτωση από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν, πλην άλλων, τα ακόλουθα:

3.1. Η εκκαλούσα, μόνιμη υπάλληλος του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ στην οποία είχαν ανατεθεί καθήκοντα Προϊσταμένης του Τμήματος ... του ... Υποκαταστήματος ..., ετέθη, δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 26 του ν. 3918/2011, όπως αυτή συμπληρώθηκε με τις διατάξεις της παρ. 5 της υποπαραγράφου ΙΑ.9 της παραγράφου ΙΑ του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014, σε καθεστώς διαθεσιμότητας. Ακολούθως, με την Δ11α/14628/5.5.2014 πράξη του Προέδρου του Ε.Ο.Π.Υ.Υ., διαπιστώθηκε η από 7.5.2014 αυτοδίκαιη μεταφορά-μετάταξη της εν λόγω υπαλλήλου από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ στην ... Διεύθυνση ... του Ε.Ο.Π.Υ.Υ., σε συνιστώμενη για το σκοπό αυτό θέση, με την ίδια σχέση, κλάδο ή ειδικότητα, βαθμό και μισθολογικό κλιμάκιο (...).

3.2. Επακολούθησε η .../3.6.2014 Κοινή Απόφαση των Υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης, Υγείας, Εργασίας Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, με την οποία η εν λόγω υπάλληλος, μεταξύ άλλων, αποσπάστηκε στο

Απόφαση 0187/2022

ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για την εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων σε θέματα παροχών ασθένειας σε είδος, ενώ, με τις ...6.4.2015 και .../26.1.2016 Κ.Υ.Α. παρατάθηκε διαδοχικώς η απόσπαση της έως 31.12.2016. Εξ άλλου, στις 4.1.2017, ήτοι, μετά τη λήξη της απόσπασής της, η εν λόγω υπάλληλος ανέλαβε υπηρεσία στην Περιφερειακή Διεύθυνση (ΠΕΔΙ) ... του Ε.Ο.Π.Υ.Υ., ενώ, με την .../10.12.2018 Απόφαση του Προέδρου του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. ανατέθηκαν σε αυτήν καθήκοντα Προϊσταμένης του Τμήματος ... της Περιφερειακής Διεύθυνσης ...

3.3. Περαιτέρω, κατόπιν ελέγχου επί των καταβληθέντων επιδομάτων θέσης ευθύνης, που διενεργήθηκε το έτος 2019 από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Ε.Ο.Π.Υ.Υ., κρίθηκε ότι στην εν λόγω υπάλληλο μη νομίμως καταβλήθηκε το επίδομα θέσης ευθύνης κατά το χρονικό διάστημα από 7.5.2014 (ημερομηνία μεταφοράς στον Ε.Ο.Π.Υ.Υ.) έως 11.12.2018 (ημερομηνία ανάθεσης καθηκόντων Προϊσταμένης Τμήματος ... στην ... Διεύθυνση Ε.Ο.Π.Υ.Υ. ...). Συναφώς, με το .../4.6.2019 έγγραφο του Γενικού Διευθυντή Οργάνωσης και Σχεδιασμού Αγοράς Υπηρεσιών Υγείας του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. εδόθη εντολή προς τη Διεύθυνση Οικονομικών (Τμήμα Μισθοδοσίας) για την παρακράτηση μέρους των αποδοχών της, εντολή, η οποία, όπως προκύπτει από τα εκκαθαριστικά σημειώματα μισθοδοσίας Ιουλίου και Αυγούστου 2019, υλοποιήθηκε με την τμηματική παρακράτηση του ποσού των 12.424,08 ευρώ.

3.4. Με δεδομένα τα ανωτέρω, η κρινόμενη διαφορά μεταξύ της εν λόγω υπαλλήλου και του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. δημιουργήθηκε κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας που διέπει τις αποδοχές προσωπικού του Δημοσίου ή των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου (ν. 4024/2011 και 4354/2015). Συγκεκριμένα, αφορά στη

Απόφαση 0187/2022

νομιμότητα ή μη καταβολής του επιδόματος θέσης ευθύνης που έλαβε η εν λόγω υπάλληλος από 7.5.2014 έως 11.12.2018 και στην επιστροφή, μέσω παρακράτησης, αναδρομικώς του επιδόματος κατά το επίμαχο χρονικό διάστημα, σε περίπτωση αποφασιστικής κρίσης για τη νομιμότητα της καταβολής. Συνεπώς το κρινόμενο ένδικο βοήθημα στρεφόμενο κατά της πράξης παρακράτησης, με την οποία σκοπείται η αναζήτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων επιδομάτων, αποτελεί, κατά τα προεκτεθέντα, προσφυγή ουσίας, αφού αφορά στην παρελθούσα μισθολογική κατάσταση της υπαλλήλου, ανήκουσα στη δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων ουσίας. Ως εκ τούτου πρέπει το κρινόμενο ένδικο βοήθημα να παραπεμφθεί σύμφωνα με το άρθρο 12 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999), που εφαρμόζεται αναλόγως και στις δίκες ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου (άρθρο 123 π.δ/τος 1225/1981, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 12 παρ. 2 ν. 3472/2006) στο αρμόδιο Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών. Κατά τη μειοψηφούσα γνώμη της Συμβούλου Δέσποινας Καββαδία-Κωνσταντάρα και της Εισηγήτριας Παρέδρου Χρυσούλας Μιχαλάκη, η τμηματική παρακράτηση του επίδικου ποσού των 12.424,08 ευρώ από τις αποδοχές της εκκαλούσας ισοδυναμεί με καταλογισμό, έχει δε ως υποκείμενη αιτία τον έλεγχο και την τακτοποίηση του οικείου λογαριασμού. Ως εκ τούτου η κρινόμενη διαφορά υπάγεται, σύμφωνα και με τα οριζόμενα στο άρθρο 24 του ν. 4354/2015, στη δικαιοδοσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Η γνώμη, όμως, αυτή δεν κράτησε.

Για τους λόγους αυτούς

Απόφαση 0187/2022

Παραπέμπει την υπόθεση στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 7 Ιουλίου 2020.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΒΛΑΧΑΚΗ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΠΑΡΕΔΡΟΣ

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΜΙΧΑΛΑΚΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΟΛΥΜΠΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δευτέρου
Τμήματος στις 8 Φεβρουαρίου 2022.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΝΝΑ ΛΙΓΩΜΕΝΟΥ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ